

מאן דאתיליד בפלוגתא דשעתא קדמא דיומא תנינא, יהא בינוני בעותרא. מאן דאתיליד בסופא דשעתא, האי איהו בזנבא דשור, יהא עני.

יוזמין דכל חד מתפלגין לתלת סטרין, פגוונא דנשמתא ורוחא ונפשא. נשמתא איהו מפרסייא יקירא, ואיהי מרפבה בריש כל פוכב ומזל. רוחא איהי מן מלאכיא, ואיהי מרפבה במציעות כל פוכב ומזל. ונפשא שותפי דבעיראן ועופין, וכל אילין דתאווה דעלמא שפלה, ואיהי מרפבה בסופא דכל שעתא, ובסופא דכל פוכב ומזל.

ומסטררא דנפשא דבעירא, יומוי דבר נש קצירין, ואינון מעט ורעים. דכל יומי דבר נש דאינון בעניותא בצערא ובדוחקא, לאו אינון חיים, וכל שפן אי אינון יוזמין בלא תורה ומצוה, דלאו אינון חיים. אם חזר בתשובתא, אף על גב דאיהו בזנב טלה או שור, בכל מזל ומזל, קודשא בריה הוא אוסיף ביה רוחא יתירא דמלאכין, וסליק מזנבא למיהוי בינוני. זכה יתיר למיהדר בתשובתא במחשבתיה, קודשא בריה הוא זיהב ליה נשמתא מפורסייא, וסליק למיהוי רישא בריש כל פוכב ומזל.

ובגין דא אין מזל לישראל. ואף על גב דאתיליד בריש שעתא, וקלקל עובדוי, קודשא בריה הוא נחית ליה מרישא לגופא, למיהוי בינוני. ואי מקלקל יתיר בעובדוי, נחית ליה לסופא דכל מזל ומזל. והאי איהו תלוי במזל, ומזל רכיב עליה ושליט עליה. אבל בזמנא דנשמתיה שליט ורכיב על מזלא, מזלא איהו טפילא לרוכב עליו.

ואם מזלא דאיהו טפלה לרוכב שליט עליה, איתמר ביה (דברים כח מג) הגר אשר בקרבך יעלה עליך מעלה מעלה ואתה תרד מטה מטה הוא ילוך ואתה לא תלונו הוא יהיה לראש ואתה תהיה לזנב. ואיתמר על נשמתיה ורוחיה, (דברים כח טו) והיו חייך תלואים לך מנגד.

ואם חזר בתשובתא, יחזרון ליה רוחיה ונשמתיה, ואתקיים ביה קרא דכתיב, (דברים כח יג) ונתנה ה' לראש ולא לזנב והיית רק למעלה ולא תהיה למטה פי תשמע אל מצות ה' אלהיך. במצות זכי לרוחא, באורייתא זכי לנשמתא.

עיינין ירוקין דסטרא אחרא, מדידו דאתמשך מניה רזא דתוהו, דאיהי קו ירוק, קליפא דאגוזא.

ותלת קליפין אינון, דאתחזיין בעיינין דסטרא אחרא. תהו גוון ירוק, קליפא קדמא דאגוזא. בהו גוון חוור, קליפא תנינא דאגוזא,